

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 4T/96/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717011250
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8717011250.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Márie Petruškovej a prísediacich Marty Vílčkovej a Boženy Budziňákovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. novembra 2019 v trestnej veci proti obžalovanému Ľ. R. takto

r o z h o d o l

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý :

Ľ. R. J. W. C. Á. K. - nar. XX.XX.XXXX M. B. N. M., C. A. B. N.
M., L. B. Č.. XXXX/XX

s a u z n á v a z a v i n n é h o

v bode I. a v bode II.

- z pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,

p r e t o ž e

v bode I.

- dňa 04.02.2014 v Poprade po tom, čo Q. K. po predchádzajúcej dohode s M. F. a obž. Ľ. R. požiadal banku SBERBANK Slovensko, a.s., so sídlom Vysoká 9, 810 00 Bratislava, IČO: 17321123 o poskytnutie spotrebného úveru vo výške 6 000,--eur, kde v žiadosti o úver, ktorú podpísal Q. K. uviedol, že je poberateľom plného invalidného dôchodku vo výške 486,50,--eur a zároveň predložil potvrdenie o výplate dôchodkových dávok zo dňa 27.01.2014, potvrdené pečiatkou Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves, oznámenie o výplate dôchodku v hotovosti zo dňa 03.09.2013, potvrdené pečiatkou Sociálnej poisťovne - ústredie a potvrdenie o výplate dôchodku zo dňa 30.01.2014, potvrdené poštovou pečiatkou pošty Markušovce, ktoré v banke predložil M.T. F., kde následne pracovníkom banky došlo k overeniu potvrdenia o výplate dôchodkových dávok zo dňa 27.01.2014, kde vystavenie predmetného potvrdenia nebolo zo strany Sociálnej poisťovne potvrdené, na základe čoho bol predmetný úver zamietnutý a teda v žiadosti o poskytnutie úveru Q. K. uviedol nepravdivé údaje ohľadom svojho príjmu a schopnosti splácať poskytnutý úver, pričom už pri žiadosti o úver Q. K. vedel, že úver nebude splácať, pretože sa už predtým s obžalovaným Ľ. R. dohodol, že úver bude splácať on, začo mal Q. K. dostať odmenu vo výške 80,--eur, čím takto svojim konaním uviedli banku SBERBANK Slovensko, a.s. do omylu v otázke splnenia podmienok pre poskytnutie úveru a jeho splácanie, pričom banke SBERBANK Slovensko, a.s. týmto konaním žiadna škoda spôsobená nebola,

v bode II.

- dňa 07.02.2014 v Poprade po tom, čo Q. K. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s M. F. a obžalovaným Ľ. R., uzatvoril zmluvu o úver č. 707700700 s mandatárom spol. Pohotovosť, s.r.o. Bratislava J. V. T. a následne toho istého dňa si osobne prevzal finančnú hotovosť v sume 400,--eur, ktorú sa zaviazal splácať spolu s poplatkom v sume 392,--eur a vrátiť celkovo sumu 792,--eur, v 12-tich mesačných splátkach po 66,--eur počnúc dňom 18.03.2014, pričom doposiaľ žiadnu splátku neuhradil a v žiadosti o úver č. 707700871 uviedol, že jeho mesačný príjem je vo výške 486,50,--eur, kde ako doklad o príjme predložil nepravdivé potvrdenie o výplate invalidného dôchodku zo dňa 30.01.2014, ktoré mu obstaral obžalovaný Ľ. R., ako aj doklad o adrese - nájomnú zmluvu, ktorú mu obstaral M. F., teda v žiadosti o poskytnutie úveru Q. K. uviedol nepravdivé údaje ohľadom svojho príjmu a schopnosti splácať poskytnutý úver, pričom už pri žiadosti o úver vedel, že ho nebude splácať, pretože sa už predtým dohodol s obžalovaným Ľ. R., že úver bude splácať on, začo mal Q. K. od obžalovaného Ľ. R. prisľúbené vybavenie práce, čím takto spoločnosť Pohotovosť s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava uviedli do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na jeho splácanie a vylákaním úveru jej spôsobili škodu vo výške najmenej 400,--eur,

t e d a

v bode I.

- začal konanie, ktoré bezprostredne smerovalo k tomu, aby spoločným konaním vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a na splácanie úveru a tak mu spôsobil väčšiu škodu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

v bode II.

- spoločným konaním vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a na splácanie úveru a tak mu spôsobil malú škodu.

Za to mu

u k l a d á

Podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ rokov a 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u je do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku spoločnosť Pohotovosť s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 o d k a z u j e s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaného Ľ. R. podal prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad obžalobu pre pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona vo forme spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný Ľ. R. na hlavnom pojednávaní dňa 04.04.2019 uviedol, že sa necíti byť vinným, že vo veci bol krivo obvinený Q. K. - pôvodne spoluobvineným, ktorého procesné postavenie bolo ukončené odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 13/2016 zo dňa 22.11.2017, právoplatného dňom 22.11.2017, že neexistujú svedkovia, kamerové záznamy alebo iné dôkazy, ktoré by svedčili o jeho osobnej prítomnosti na mieste činov alebo ktoré by svedčili o tom, že pre osobu Q. K. vybavil alebo obstaral doklady potrebné k uzatvoreniu zmlúv o úvere, že od Q. K. prevzal nejaké finančné prostriedky a že v čase skutkov sa nachádzal pri bratovi v Českej republike. Obžalovaný zároveň uvádzal, že s Q. K. P. M. F. - ďalšou spoluobvinenou osobou, ktorej procesné postavenie bolo ukončené odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 13/2016 zo dňa 22.11.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1To 23/2018 zo dňa 19.09.2018 nemal v žalovanom období žiadny bližší vzťah a že nevie uviesť dôvody, pre ktoré obidvaja vypovedajú proti nemu a len sa domnieva, že to môže byť z toho dôvodu, že vedeli, že je v tzv. podmienke.

Za podmienok uvedených v § 258 ods. 4 Trestného poriadku súd na návrh prokurátora pre rozpory vo výpovediach obžalovaného prečítal jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 30.10.2014, zo dňa 25.11.2015 a časť výpovede urobenej pri konfrontácii s pôvodne spoluobineným Q. K. zo dňa 28.01.2015 a dňa 21.01.2016 a zistil, že obžalovaný dňa 30.10.2014 poprel, aby Q. K. požiadal o vybavenie poskytnutia spotrebného úveru v Sberbank Slovensko, a.s. a dodal, že vyšetrovateľom predložené doklady, ktoré boli súčasťou žiadosti o spotrebný úver - potvrdenie o výplate dôchodkových dávok nie sú jeho. Obžalovaný potvrdil, že Q. K. pozná a že sa s ním v mesiaci január alebo február 2014 stretol u neho doma v Smižanoch a ponúkal mu možnosť pracovať na stavbe u jeho známeho J.. N. zo Spišskej Novej Vsi i to, že pozná aj M. F. a že rozpory v predmetných výpovediach odôvodnil len tým, že pravdivá je výpoveď, ktorú urobil na hlavnom pojednávaní a že nemal dôvod oslovovať Q. K. s tým, že ho zoberie do práce, pretože Q. K. je podľa neho vždy opitý. Obžalovaný sa k ostatným rozporuplným skutočnostiam nevyjadril.

Obžalovaný vo svojej ďalšej výpovedi z prípravného konania dňa 25.11.2015 uvádzal, že Q. K. pozná asi 3 roky, že ho nežiadal, aby zobral úver v spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., že mu ani žiadnu prácu za vybavenie úveru nesľúbil a že od Q. K. žiadne peniaze neprevzal a predmetné rozpory bližšie neodôvodnil tvrdiac len to, že sa nemá k čomu vyjadrovať, resp. že za Q. K. chodilo veľa ľudí.

Obžalovaný pri konfrontácii s pôvodne spoluobineným Q. K. dňa 28.01.2015 a dňa 21.01.2016 opätovne tvrdil, že Q. K. nežiadal o úver a že Q. K. nedal za vybavenie úveru sumu 100,--eur.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 14.11.2019 opätovne uviedol, že sa cítim nevinný, že s osobami Q. K. P. M. F. nemám nič spoločné, hoci Q. K. pozná asi 20 rokov, že chcel kúpiť jeho rodinný dom a že vtedy zistil, že Q. K. nie je jeho jediným vlastníkom. Obžalovaný poukázal aj nato, že hoci sa Q. K. vo veci ku skutkom priznal, priznanie je ovplyvnené jeho sestrou a tým, že Q. K. v danom období požíval alkoholické nápoje, že mal finančný príjem len vo výške 62,50,--eur a že on sám nemal žiadny dôvod nato, aby „riešil nejaký úver“ vo výške okolo 380,--eur preto, že od roku 2007 poberal vdovský a sirotský dôchodok vo výške 480,--eur a v tom čase žil so svojou priateľkou, ktorá mala mesačný príjem vo výške 500,--eur. Obžalovaný vo výpovedi pred súdom poukázal i nato, že Q. K. sa stretával s Rómami, ktorí ho vyvážali na autách a že keď mal peniaze, tak kupoval alkohol. Obžalovaný tvrdil, že Q. K. nežiadal o to, aby vzal na seba úver, ktorý by mal splácať on, že od Q. K. žiadne peniaze z úveru neprevzal, že Q. K. nedal ani žiadne doklady, ktoré mali byť predložené pri vybavovaní úveru, že dňa 04.02.2014 nebol s Q. K. v Poprade a že s ním nebol ani dňa 07.02.2014 v spol. Pohotovosť, s.r.o., resp. že až neskôr sa dozvedel o tom, že Q. K. „bral nejaký úver“. Obžalovaný poprel, aby Q. K. prisľúbil zamestnanie buď v jeho firme, ktorú v tom čase vlastnil alebo u iného zamestnávateľa, ale zároveň tvrdil, že Q. K. prisľúbil len možnosť zamestnania i to, že mu Q. K. za prisľub vybavenia práce vydal svoj občiansky preukaz s tým, že Q. K. mu dal iba svoje údaje - meno, dátum narodenia a trvalý pobyt. Obžalovaný ďalej uviedol, že síce pozná aj M.T. F., ale súčasne poprel, aby bol spolu s ním a Q. K. v Poprade v dňoch 04.02.2014 a 07.02.2014, resp. aby sa s M. F. „rozprával“ o úveroch vybavených na osobu Q. K.. Na tomto hlavnom pojednávaní obžalovaný dokonca už tvrdil, že v mesiacoch január až február 2014 bol s W. S. po dobu asi 2 týždňov mimo územia Slovenskej republiky - v Čechách.

Aj na tomto hlavnom pojednávaní súd za podmienok uvedených v § 258 ods. 4 Trestného poriadku na návrh prokurátora prečítal pôvodné výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 30.10.2014 a zo dňa 25.11.2015 na obsah, ktorých bolo poukázané v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia s tým, že obžalovaný rozpory so svojou prvou výpoveďou odôvodnil len tým, že Q. K. v januári alebo februári 2014 ponúkol možnosť pracovať vo firme J.. N. zo Spišskej Novej Vsi a rozpory s druhou výpoveďou odôvodňoval len tým, že nevedel uviesť, prečo bolo v tejto zápisnici o jeho výsluchu zaprotokolované, že Q. K. neponúkal možnosť pracovať a že ho pozná len 3 roky, a nie 20.

Na predmetnom hlavnom pojednávaní konajúci súd využil ustanovenie § 2 ods. 11 Trestného poriadku a za podmienok uvedených v § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal aj pôvodnú výpoveď obžalovaného z hlavného pojednávania zo dňa 04.04.2019, pričom obžalovaný predmetné rozpory odôvodnil len tým, že podľa neho nie je podstatné ako dlho pozná Q. K. a že pracovníkmi Sberbanky nebol pri pôvodných výsluchoch opoznaný ako osoba, ktorá bola s Q. K. žiadať o úver na jej pobočke v Poprade dňa 04.02.2014.

Svedok Q. K., ktorého procesné postavenie spoluobineného skončilo odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 13/2016 zo dňa 22.11.2017, právoplatného dňom 22.11.2017 na hlavnom pojednávaní dňa 04.04.2019 uviedol, že obžalovaní L. R. P. M. F. ho oslovili s tým, aby im pomohol „vybrať“ peniaze, ktoré budú splácať oni a jemu pomôžu nájsť si prácu. Svedok ďalej tvrdil, že obžalovaný L. R. P. M. F. mu povedali, aby sa nebál, že poskytnutý úver budú splácať oni a že mu potom do rúk dali „papiere“, s ktorými šiel do Sberbanky, a.s., pobočka Poprad, kde žiadal o poskytnutie úveru vo výške 6 000,--Sk /správne 6 000,--eur/, ktorý mu však banka odmietla poskytnúť. Svedok zároveň

uviedol, že ďalší úver sa mu podarilo vybaviť v „pôžičkárni“ /Pohotovosť, s.r.o./ v Spišskej Novej Vsi, kde bol pravdepodobne spolu s obžalovaným Ľ. R., aj keď výšku úveru už uviesť nevedel s tým, že za vybavenie úveru mu obžalovaný Ľ. R. P. M. F. dali hotovosť vo výške 100,--eur a 20,--eur. Podľa tvrdení svedka Q. K. obžalovaného pred žalovanými skutkami nepoznal, zoznámili ich spoloční známi a kamaráti, že medzi nimi bol v tom čase dobrý vzťah tak ako i s M. F., aj keď svedok zároveň tvrdil, že sa ich bál a že všetko robil po ich vôli.

Svedok M. F., ktorého procesné postavenie spoluobvineného skončilo odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 13/2016 zo dňa 22.11.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1To 23/2018 zo dňa 19.09.2018, využil svoje právo a v konaní pred súdom dňa 04.04.2019 vo veci obžalovaného Ľ. R. nevypovedal.

Svedok T. M. v konaní pred súdom dňa 04.04.2019 uviedol, že osobu obžalovaného nepozná a že nepozná ani osoby Q. K. P. M. F., aj keď do roku 2014 pracoval v Sberbank Slovensko, a.s. /v súčasnosti Prima banka/ a že počas svojho pracovného pôsobenia v tomto peňažnom ústave podával viacero trestných oznámení vo veci podvodov.

Na návrh prokurátora súd prečítal výpoveď svedka T. M. zo dňa 03.06.2014 za podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, keďže svedok si pre odstup času na bližšie okolnosti žalovaného skutku už nepamätal. Svedok v prípravnom konaní uviedol, že v spoločnosti Sberbank Slovensko, a.s. pracoval ako forénzny špecialista, ktorému pracovníčka pobočky Poprad - R. W. oznámila, že žiadateľ o úver predložil v banke sfaľované doklady a potvrdenia - potvrdenie zo Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves zo dňa 27.01.2014 o tom, že poberá invalidný dôchodok vo výške 486,50,--eur a potvrdenie o výplate dôchodku vystavené poštou Markušovce zo dňa 30.01.2014, spolu s dokladmi totožnosti - občiansky preukaz a preukaz poistenca na meno Q. K., na základe čoho bola systémom banky žiadosť žiadateľa o úver zamietnutá a vec oznámená polícii.

Rozpory vo výpovediach svedok odôvodnil len odstupom času a množstvom prípadov, ktoré v tom čase ako zamestnanec Sberbank Slovensko, a.s. riešil.

Svedok na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.11.2019 uviedol len to, že v žalovanom období až do januára 2015 pracoval v Sberbank Slovensko, a.s. a že pre odstup času si na ďalšie skutočnosti žalovaného skutku nepamätá.

Na návrh prokurátora za podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku boli prečítané pôvodné výpovede svedka z prípravného konania i z hlavného pojednávania na obsah, ktorých súd poukázal v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia s tým, že svedok predmetné rozpory odôvodnil len tým, že za pravdivé považoval svoje pôvodné výpovede s poukazom nato, že počas jeho pôsobenia v predmetnej banke podával viaceré trestné oznámenia, ktoré sa týkali úverových podvodov a že väčšina z nich zodpovedala žalovanému skutkovému stavu.

Svedkyňa R. W. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.06.2019 uviedla, že osobu obžalovaného Ľ. R. nepozná, že vo veci úverového podvodu vypovedala len k osobe Q. K., ktorý o úver v Sberbank Slovensko, a.s. vo výške okolo 6 000,--eur požiadal za prítomnosti inej osoby i to, že jeho žiadosť bola zamietnutá, pretože vykazovala známky úverového podvodu, keďže zamestnanci banky mali podozrenie o nepravdivých údajov v potvrdeniach o poberaní dôchodku, ktoré bolo predložené osobou Q. K.. Svedkyňa zároveň tvrdila, že osoba obžalovaného v Sberbank Slovensko, a.s. nežiadala o úver, že nepredložila ani predmetné potvrdenie o výplate dôchodku a že nemá vedomosti o tom, či v čase skutku boli v pobočke banky namontované kamerové záznamy.

Na návrh prokurátora súd prečítal časť výpovedí svedkyne zo dňa 23.05.2014 a zo dňa 28.01.2015 za podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, keďže svedkyňa si v konaní pred súdom pre odstup času na bližšie okolnosti žalovaného skutku nepamätala.

Svedkyňa dňa 23.05.2014 uviedla, že 04.02.2014 prišli do Sberbank Slovensko, a.s., pobočka Poprad dvaja muži, že jeden z nich uviedol, že ten druhý muž chce si v banke vybaviť úver, k čomu predložil rôzne doklady a z banky odišiel, že vo veci úveru vo výške 6 000,--eur ďalej konala už len s tým druhým mužom, ktorý jej na požiadanie predložil občiansky preukaz na meno Q. K., originál potvrdenia zo Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves zo dňa 27.01.2014 o poberaní invalidného dôchodku vo výške 486,50,--eur, európsky zdravotný preukaz na meno Q. K. Č. XXXXXXXXX a oznámenie o výplate dôchodku v hotovosti zo dňa 03.09.2013 na meno Q. K., aj keď banka uvedené doklady k podanej žiadosti o úver nepožadovala. Svedkyňa ďalej uviedla, že z predložených dokladov, hlavne z potvrdenia Sociálnej poisťovne zistila, že ide pravdepodobne o podvod, čo bolo potvrdené aj následným overením dokladov v Sociálnej poisťovni a že z tohto dôvodu bola žiadosť o úver zamietnutá. V ďalšej časti svojej výpovede svedkyňa popísala osobu Q. K. ako muža vo veku asi 40 rokov, so starším výzorom, krátkymi tmavými vlasmi a vysokým asi 160cm a osobu druhého muža ako muža vo veku 50 rokov, strednej postavy, s výškou 180cm a prešedivenými krátkymi vlasmi.

Svedkyňa dňa 28.01.2015 uviedla, že trvá na svojich pôvodných tvrdeniach vo výpovedi zo dňa 23.05.2014 a na tvrdeniach pri rekognícii podľa fotografií osôb zo dňa 07.07.2014 a že sa viac k okolnostiam skutku vyjadriť nevie.

Predmetné rozpory vo výpovediach svedkyňa odôvodnila len tým, že pravdivé sú prečítané výpovede a že len pre odstup času od skutku sa ku konkrétnejším okolnostiam v konaní pred súdom nevedela vyjadriť.

Svedok J.. V. T. v konaní pred súdom dňa 04.04.2019, v súlade so svojou výpoveďou urobenou na hlavnom pojednávaní dňa 14.11.2019 v podstate uvádzal, že osobu obžalovaného nepozná, že pozná len Q. K. P. M. F., ktorí v spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. Poprad požiadali o úver vo výške okolo 400,--eur, pričom žiadateľom o úver bol Q. K.. Svedok nevedel uviesť, či Q. K. odovzdal obžalovanému peniaze, ktoré získal z poskytnutého úveru a ani to, či obžalovaný bol alebo nebol „zachytený“ na kamerovom zázname v čase žalovaného skutku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.04.2019 bola na návrh obžalovaného prečítaná len časť výpovede svedka J.. V. T. zo dňa 30.07.2015 za podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, keďže podľa obžalovaného svedok na rozdiel od prípravného konania pred súdom už uvádzal meno osoby M. F., pričom z prečítanej časti jeho svedeckej výpovede vyplynulo, že ako mandatár spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. uzatvoril s Q. K. predmetnú úverovú zmluvu na úver vo výške 400,--eur, že žiadateľ k žiadosti predložil občiansky preukaz, preukaz poistenca, potvrdenie o poberaní dôchodku i kópiu nájomnej zmluvy, podľa ktorej brat Q. K. - W. K. prenajíma byt v W., N. L.. V. X. Svedok zároveň uviedol, že Q. K. bol v spoločnosti Pohotovosť pri žiadosti o úver spolu s ďalšou osobou, ktorá mu bola predstavená ako brat Q. K. a ktorú popísal ako muža vo veku nad 50 rokov, vysokej postavy, okolo 180cm s riedkymi, svetlými až sivými, krátkymi vlasmi, bez fúzov a brady, dokonca i to, že práve táto osoba iniciovala požiadavku poskytnutia úveru aj keď príslušné doklady k žiadosti o úver predkladal Q. K. a že svedok predmetné rozpory odôvodnil len tým, že v prípravnom konaní ešte meno osoby M. F., ktorý bol prítomný s Q. K. pri podávaní žiadosti o úver nevedel, jeho meno sa dozvedel až pri rekognícii, pri ktorej potvrdil, že M. F. opoznáva ako osobu, ktorá mu bola pri vybavovaní žiadosti o úver predstavená ako brat Q. K. - W. K..

Svedok V. Q. v konaní pred súdom dňa 04.04.2019, v súlade so svojou výpoveďou urobenou na hlavnom pojednávaní dňa 14.11.2019 v podstate uvádzal, že obžalovaného a Q. K. pozná, ale že nemá vedomosti o žalovaných skutkoch alebo konaní, ktoré sa kládlo za vinu obžalovanému, či o tom, aby Q. K. odovzdával finančné prostriedky z poskytnutých úverov obžalovanému L. R..

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.04.2019 bola na návrh prokurátora prečítaná pôvodná výpoveď svedka zo dňa 11.04.2016 za podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, keďže podľa obžaloby svedok vypovedal rozporuplne o vzťahoch obžalovaného a Q. K. i k samotnej osobe obžalovaného, pričom svedok v pôvodnej výpovedi uviedol, že obžalovaný si v minulosti od neho a od Q. K. pre prísľub práce a vyhotovenie pracovných zmlúv vyžiadal ich občianske preukazy, že pracovné zmluvy im doposiaľ nepredložil a že až neskôr sa dozvedel, že spoločnosť Provident mu poskytla pôžičku, pričom sa domnieval, že túto pôžičku si na jeho meno vybavil obžalovaný L. R. na základe údajov z dokladov, ktoré mu na jeho vyžiadanie predložil, svedok sa však nevedel vyjadriť k tomu, či obžalovaný konal alebo nekonal obdobným spôsobom aj vo vzťahu k Q. K. a rozpory vo výpovediach odôvodnil len tým, že v konaní pred súdom niektoré z pôvodných skutočností uvádzaných na polícii zabudol uviesť a tým, že ho „nenapadlo“ tieto skutočnosti uvádzať, prečítanú výpoveď však považoval za pravdivú.

Svedkyňa S. K. v konaní pred súdom dňa 04.04.2019, v zhodne so svojou výpoveďou z prípravného konania zo dňa 28.01.2015 uvádzala, že vo februári 2014 pracovala na pošte v Markušovciach, že osobu obžalovaného alebo Q. K. P. M. F. nepozná a že sa bližšie nevie vyjadriť k potvrdeniu o výplate dôchodku zo dňa 30.01.2014 pre osobu K. Q.. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní dňa 14.11.2019 v podstate vyššie uvedené skutočnosti potvrdila, ale obžaloba navrhla prečítať jej pôvodnú výpoveď z prípravného konania, v ktorej sa k okolnostiam žalovaného skutku svedkyňa vyjadrovala podrobnejšie a preto za podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku súd jej výpoveď zo dňa 20.05.2014 prečítal, pričom svedkyňa jednotlivé rozpory odôvodnila len tým, že za pravdivú označila pôvodnú výpoveď dodajúc, že keď niektoré skutočnosti pred súdom už neuviedla, tak len z toho dôvodu, že v prípravnom konaní odpovedala aj na otázky polície, čo súd považoval za dostatočné vysvetlenie aj preto, že sa netýkali podstatných okolností.

Svedok W. S. na hlavnom pojednávaní dňa 27.06.2019 uviedol, že osobu obžalovaného L. R. pozná a že v čase od januára asi do 10.02.2014 boli spolu v Čechách, kde svedok pracoval u jeho brata V. a kde si obžalovaný hľadal prácu. Svedok nevedel uviesť, kde konkrétne sa obžalovaný zdržiaval a dodal len to, že on v tom čase asi 2 až 3 mesiace býval v dedine Q. F. pri Jablonci nad Nisou. Svedok síce tvrdil,

že pozná aj osoby Q. K. P. M. F., ale o ich vzťahoch a pomeroch s obžalovaným nemal a nemá bližšie vedomosti a nevie, či sa v žalovanom období vzájomne stretávali.

Z listinného dôkazu v podobe oznámenia Sberbank Slovensko, a.s. o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchaniu trestného činu zo dňa 07.02.2014, fotokópie formulára IKT zo dňa 28.01.2014 - upozornenie na podvodné žiadosti o spotrebný úver, ktoré obsahovali potvrdenia o poberaní invalidného dôchodku Sociálnou poisťovňou, pobočka Spišská Nová Ves, v podobe žiadosti o spotrebný úver vo výške 6 000,--eur podanej žiadateľom Q. K. dňa 04.02.2014, potvrdenia o výplate dôchodkových dávok zo dňa 27.01.2014 vo výške 486,50,--eur pre osobu Q. K., oznámenia o výplate dôchodku v hotovosti zo dňa 03.09.2013 pre osobu Q. K., potvrdenia o výplate invalidného dôchodku zo dňa 30.01.2014 pre osobu Q. K., fotokópie občianskeho preukazu na meno Q. K., fotokópie preukazu poistenca na meno Q. K. a v podobe fotokópií snímok z kamerových záznamov snímajúcich priestory pobočky Sberbank Slovensko, a.s. na ul. 1. mája 220/19 v Poprade objektívne vyplynuli totožné skutočnosti, ktoré vo svojich výpovediach zhodne uvádzali aj svedkovia Q. K., T. M., R. W. P. S. K..

Zo zápisnice o rekognícii osoby podľa fotografie osôb vyhotovenej dňa 07.07.2014 vyplýva aj ďalšia zhoda s výpoveďou svedkyne R. W., ktorá pri rekognícii jednoznačne medzi fotografiami osôb označila osobu M. F., ako osobu, ktorá bola dňa 04.02.2014 prítomná pri žiadosti Q. K. o poskytnutie spotrebného úveru v Sberbank Slovensko, a.s., pobočka Poprad, pričom tomuto listinnému dôkazu zodpovedala aj predmetná fotodokumentácia a aj ďalšia zápisnica o rekognícii osoby podľa fotografie vyhotovenej dňa 04.08.2014, pri ktorej Q. K. /pôvodne spoluobvinený/ opoznal osobu M. F. ako osobu, s ktorou bol dňa 04.02.2014 v Sberbank Slovensko, a.s. Poprad, dňa 04.02.2014 žiadať o spotrebný úver a ktorý k žiadosti predložil predmetné doklady, čomu korešpondovala aj predmetná fotodokumentácia a vyššie uvedené svedecké výpovede Q. K., T. M., R. W. P. S. K..

Dokazovanie vykonané vo vzťahu k žalovanému konaniu obžalovaného L. R. aj k okolnostiam žalovaných skutkov postačilo podľa konajúceho súdu nato, aby mohol spoľahlivo konštatovať, že bol ním zistený skutkový stav veci tak, že o ňom nie sú dôvodné pochybnosti a že mu jeho rozsah postačuje pre rozhodnutie v danej veci a preto ďalšie návrhy obhajcu obžalovaného na doplnenie dokazovania opätovným prečítaním pôvodných výpovedi svedkyne R. W. a údajného prehlásenia Q. K. podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol.

Tieto dôkazy po ich vyhodnotení podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstarala obhajoba alebo orgán činný v trestnom konaní viedli potom konajúci súd k záveru, že žalované skutky sa stali a že ich spáchal obžalovaný L.L. R. spoločne s ďalšími osobami tým, že v bode I. - dňa 04.02.2014 v Poprade po tom, čo Q. K. po predchádzajúcej dohode s M. F.V. P. Y. L. R. požiadal banku SBERBANK Slovensko, a.s., so sídlom Vysoká 9, 810 00 Bratislava, IČO: 17321123 o poskytnutie spotrebného úveru vo výške 6 000,--eur, kde v žiadosti o úver, ktorú podpísal Q. K. uviedol, že je poberateľom plného invalidného dôchodku vo výške 486,50,--eur a zároveň predložil potvrdenie o výplate dôchodkových dávok zo dňa 27.01.2014, potvrdené pečiatkou Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves, oznámenie o výplate dôchodku v hotovosti zo dňa 03.09.2013, potvrdené pečiatkou Sociálnej poisťovne - ústredie a potvrdenie o výplate dôchodku zo dňa 30.01.2014, potvrdené poštovou pečiatkou pošty Markušovce, ktoré v banke predložil M. F., kde následne pracovníkom banky došlo k overeniu potvrdenia o výplate dôchodkových dávok zo dňa 27.01.2014, kde vystavenie predmetného potvrdenia nebolo zo strany Sociálnej poisťovne potvrdené, na základe čoho bol predmetný úver zamietnutý a teda v žiadosti o poskytnutie úveru Q. K. uviedol nepravdivé údaje ohľadom svojho príjmu a schopnosti splácať poskytnutý úver, pričom už pri žiadosti o úver Q. K. vedel, že úver nebude splácať, pretože sa už predtým s obžalovaným L. R. dohodol, že úver bude splácať on, začo mal Q. K. dostať odmenu vo výške 80,--eur, čím takto svojim konaním uviedli banku SBERBANK Slovensko, a.s. do omylu v otázke splnenia podmienok pre poskytnutie úveru a jeho splácanie, pričom banke SBERBANK Slovensko, a.s. týmto konaním žiadna škoda spôsobená nebola a v bode II. - dňa 07.02.2014 v Poprade po tom, čo Q. K. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s M. F. a obžalovaným L. R., uzatvoril zmluvu o úver č. 707700700 s mandatórom spol. Pohotovosť, s.r.o. Bratislava J. V. T. a následne toho istého dňa si osobne prevzal finančnú hotovosť v sume 400,--eur, ktorú sa zaviazal splácať spolu s poplatkom v sume 392,--eur a vrátiť celkovo sumu 792,--eur, v 12-tich mesačných splátkach po 66,--eur počnúc dňom 18.03.2014, pričom doposiaľ žiadnu splátku neuhradil a v žiadosti o úver č. 707700871 uviedol, že jeho mesačný príjem je vo výške 486,50,--eur, kde ako doklad o príjme predložil nepravdivé potvrdenie o výplate invalidného dôchodku zo dňa 30.01.2014, ktoré mu obstaral obžalovaný L. R., ako aj doklad o adrese - nájomnú zmluvu, ktorú mu obstaral M. F., teda v žiadosti o poskytnutie úveru Q. K. uviedol nepravdivé údaje

ohľadom svojho príjmu a schopnosti splácať poskytnutý úver, pričom už pri žiadosti o úver vedel, že ho nebude splácať, pretože sa už predtým dohodol s obžalovaným L.Í. R., že úver bude splácať on, začo mal Q. K. od obžalovaného L. R. prisľúbené vybavenie práce, čím takto spoločnosť Pohotovosť s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava uviedli do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na jeho splácanie a vylákaním úveru jej spôsobili škodu vo výške najmenej 400,--eur.

Predmetný skutkový stav podľa súdu objektívne a spoľahlivo vyplynul z dokazovania vykonaného prostredníctvom výsluchov vyššie uvedených svedkov Q. K., T. M., R. W., J.. V. T., J.. V. Q. P. S. K. a prečítaním citovaných listinných dôkazov a to aj napriek tomu, že obžalovaný spáchanie žalovaných skutkov popieral a bránil sa tým, že neexistujú kamerové záznamy, ktoré by ho zaznamenali na mieste činov a neskôr aj tým, že v žalovanom období bol v Českej republike, že Q. K. J. M. F. vypovedali proti nemu úmyselne preto, že vedeli o jeho predchádzajúcom právoplatnom odsúdení na podmienený trest odňatia slobody za inú trestnú vec i s poukazom nato, že osoba Q. K. je podľa neho nedôveryhodná, keďže v tom čase často požíval alkoholické nápoje.

Predmetnej obrane obžalovaného však konajúci súd neuveril a vyhodnotil ju len ako účelovú, použitú v snahe vyvinieť sa z následkov svojej trestno-právnej zodpovednosti za žalované konanie aj preto, že bola spoľahlivo a bez akýchkoľvek relevantných pochybností vyvrátená predovšetkým výpoveďou svedka Q. K., na výpovede ktorého nadväzovali aj tvrdenia svedkov T. M., R. W., J.. V. T. a sčasti aj výpovede svedka J.. V. Q., ale aj vyššie uvedenými listinnými dôkazmi, na obsah ktorých bolo poukázané v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia.

Vo veci hodnotenia obrany obžalovaného, ktorý poukazyval na nehodnovernú výpoveď svedka Q. K. pre vtedajší spôsob jeho života je potrebné poukázať nato, že konajúci súd nezistil žiadny objektívny dôkaz o tom, aby Q. K., vypočutý v procesnom postavení svedka vypovedal proti obžalovanému nepravdivo a účelovo, s úmyslom privodiť mu trestno-právnu zodpovednosť aj preto, že sám svoju trestno-právnu zodpovednosť za predmetné skutky prijal, o čom svedčí odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 13/2016 zo dňa 22.11.2017, právoplatný dňom 22.11.2017 a ktorým bol uznaný vinným na rovnakom skutkovom a právnom základe, ako sa kládol za vinu aj obžalovanému L. R. a to pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, spáchaný sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Aj keď M. F. ako svedok v tejto trestnej veci proti obžalovanému L. R. nevypovedal je potrebné zo strany konajúceho súdu poukázať na odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 13/2016 zo dňa 22.11.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1To 23/2018 zo dňa 19.09.2018, ktorým bol ustálený rovnaký skutkový a právny základ tak ako u odsúdeného Q. K. i nato, že ani jeden z predmetných odsudzujúcich rozsudkov nebol do súčasnosti zrušený žiadnym z mimoriadnych opravných prostriedkov a súd tak nevidí žiadny rozumný argument a ani relevantný dôvod nato, aby tieto osoby prijali svoju trestnú zodpovednosť a tresty za skutky, ktoré by sa nestali tak, ako je to uvedené v ich výrokoch a nato, aby tieto osoby mali dôvod vypovedať alebo svedčiť proti obžalovanému L. R.Á. s úmyslom privodiť mu trestnú zodpovednosť obzvlášť preto, že medzi nimi neexistoval a ani v súčasnosti neexistuje negatívny alebo nenávisťný vzťah, ktorý by ich viedol k usvedčovaniu obžalovaného z takého konania, ktoré by spolu s nimi nespáchal.

V predmetnej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad, pod pôvodnou sp. zn. 2T 13/2016 spoluobvinení Q. K. P. M. F. urobili vyhlásenie o vine, čím konajúcejmu súdu umožnil prevziať výsledky prípravného konania v plnom rozsahu, čo do skutkových i právnych záverov.

V súvislosti s hodnotením svedeckej výpovede W. S., že obžalovaný bol v čase žalovaných skutkov - na prelome mesiacov január a február 2014 v Českej republike, kde si mal hľadať prácu konajúci súd uvádza, že v kontexte všetkých vyššie uvedených dôkazov, vrátane tvrdení samotného obžalovaného, ktorý vo svojej výpovedi dňa 30.10.2014 sám uvádzal, že v mesiaci január - február 2014 bol na Slovensku a v obci Smižany, dokonca v dome Q. K. a že mu ponúkal prácu na stavbe u jeho známeho J.. N.Á. zo Spišskej Novej Vsi sa javí byť účelová a použitá výlučne v prospech obžalovaného, s úmyslom pomôcť mu vyvinieť sa z následkov jeho konania aj preto, že obžalovaný sa až s odstupom času a na hlavnom pojednávaní dňa 04.04.2019 po prvýkrát začal brániť tvrdením, že v čase skutkov bol na území Českej republiky. Obžalovaný sa dovedy ani v jednej zo svojich výpovedí prípravného konania nezmenil, že bol v čase žalovaných skutkov mimo územia Slovenskej republiky a touto obranou začal argumentovať až na hlavnom pojednávaní, čo sa z pohľadu súdu javí byť ako nelogické a nevierohodné aj preto, že svedectva W. S. sa začal domáhať až počas nariadeného hlavného pojednávania.

Vo veci hodnotenia obrany obžalovaného, že z miesta činov neexistuje žiadny kamerový záznam, ktorý by ho, na rozdiel od osôb Q. K. P. M. T. F. zaznamenával na niektorom z nich, konajúci súd uvádza, že už obžaloba v obžalobnom návrhu pri skutku v bode I. a II. obžalovanému kládla za vinu iba to, že sa s Q. K. P. M. F. vopred dohodli na tom, že Q. K. požiadala v Sberbank Slovensko, a.s. o úver, ktorý bude

splácať obžalovaný, že Q. K. o úver požiada na základe nepravdivých údajov uvedených v dokladoch potrebných pre vybavenie úverov, ktoré v Sberbanke Slovensko, a.s., pobočka Poprad osobne predložil M. F. a v Pohotovosti, s.r.o., pobočka Poprad Q. K. vediac pritom, že príslušné doklady sú falošné, keďže Q. K. podľa oznámení Sociálnej poisťovne v tom čase nebol poberateľom dôchodkových dávok, a nie aj to, aby bol osobne prítomný na mieste činov a aby bol priamo prítomný pri podávaní žiadosti o úvery alebo pri predkladaní predmetných potvrdení v niektorej z poškodených bánk.

Konajúci súd v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov má zato, že obžalovaný len využil osoby Q. K. P. M. F. nato, aby poškodené banky navštívili oni osobne, zneužívajúc pritom i vtedajší spôsob života Q. K. - časté a nadmerné požívanie alkoholu, jeho dôveru a až priam naivitu v tom, že poskytnuté úvery nebude splácať on, ale obžalovaný buď za finančnú odmenu alebo za možnosť získať prácu. Právoplatný rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 3T 244/2010 zo dňa 20.03.2012 svedčí pre to, že obžalovaný takýmto alebo obdobným spôsobom nekonal po prvýkrát, keďže zo skutku, ktorý bol predmetom tohto trestného stíhania vyplýva, že rovnakým spôsobom konal aj vo vzťahu k osobe Q. X., spoluobvineného vo veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves, sp. zn. 3T 244/2010.

Obžalovaný v čase spáchania skutkov podľa lustrácií zo Sociálnej poisťovni, resp. krátko pred skutkami pracoval len na základe dohody o pracovnej činnosti, vymeriavací základ jeho príjmu bol v mesiaci 11/2013 vo výške 89,15,--eur, 12/2013 vo výške 70,75,--eur, 1/2014 vo výške 49,83,--eur a 2/2014 vo výške 29,72,--eur, čo na jednej strane objektívne svedčí pre jeho nemajetnosť a nízke finančné príjmy a na druhej strane pre nemožnosť splácať mesačné splátky pri žiadaných alebo aj poskytnutých úverov a je preto takmer isté, že touto trestnou činnosťou, ale i ďalšou trestnou činnosťou rovnakého charakteru, pre ktorú bol v minulosti právoplatne odsúdený /Okresný súd Spišská Nová Ves, sp. zn. 5T 98/2010, Okresný súd Spišská Nová Ves, sp. zn. 4T 102/2008 a Okresný súd Spišská Nová Ves, sp. zn. 3T 244/2010/ a pre ktorú je aj v súčasnosti trestne stíhaný vo veciach vedených na Okresnom súde Kežmarok, sp. zn. 6T 48/2017 a Okresnom súde Spišská Nová Ves, sp. zn. 5T 47/2016 sa snažil získať len zdroje pre svoje živobytie.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaného L. R. kvalifikoval v bodoch I., II. ako pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, pretože v bode II. spoločným konaním vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a na splácanie úveru a tak mu spôsobil malú škodu a v bode I. začal konanie, ktoré bezprostredne smerovalo k tomu, aby spoločným konaním vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a na splácanie úveru a tak mu spôsobil väčšiu škodu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Podľa príslušného ustanovenia Trestného zákona - kto vyláka od iného úver tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru a spôsobí mu väčšiu škodu spácha zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona.

Objektom trestného činu kvalifikovaného ako úverový podvod je cudzí majetok, špecificky však ten majetok, z ktorého sa poskytuje úver.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva teda v tom, že páchatel' od iného vyláka úver tým, že iného uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru.

Uvedením do omylu sa rozumie také konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom vecí, úver sa poskytuje na základe zmluvy o úvere, ktorou sa veriteľ zaväzuje, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podmienky na poskytnutie alebo splácanie úveru sú predmetom zmluvy o poskytnutí úveru, na trestnosť páchatel'a sa vyžaduje, aby iného uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, ktoré nie sú v súlade so skutočnosťou a tak vylákal od neho úver a páchatel' sa ho dopúšťa tak konaním, opomenutím, ale aj konkludentne, pričom ďalšou podmienkou je spôsobenie väčšej škody.

Podľa § 124 ods. 1 Trestného zákona škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona malou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,--eur a väčšou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy.

Na naplnenie subjektívnej stránky tohto trestného činu sa vyžaduje, aby páchatel' už v čase uzavierania zmluvy o úvere konal v úmysle peniaze nevrátiť, nevrátiť ich v dohodnutej lehote, resp. s vedomím, že peniaze v dohodnutej lehote nebude môcť vrátiť.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov /spolupáchatelia/, zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Základným predpokladom spolupáchatel'stva je spáchanie trestného činu spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov a úmysel k tomu smerujúci.

Spoločné konanie dvoch alebo viacerých páchatel'ov môže spočívať napr. v tom, že každý zo spolupáchatel'ov svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, že každý zo spolupáchatel'ov svojim konaním naplnil len niektorý zo znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorá je potom naplnená len súhrnom týchto konaní alebo že každý zo spolupáchatel'ov vykonáva určitú činnosť, ktorá až ako celok tvorí konanie požadované skutkovou podstatou trestného činu.

Podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel' dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

V kontexte vyššie vykonaného a vyhodnoteného dokazovania súd konanie obžalovaného L. R. z hľadiska subjektívnej stránky kvalifikoval ako konanie plne trestne zodpovednej osoby a konajúcej v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejmé z následku jeho konania, tento záujem aj porušil.

V posudzovanom prípade je teda potrebné poukázať na všetky okolnosti, za ktorých sa skutky stali i na čiastkové konania každej z pôvodne spoluobvinených osôb, vrátane konania obžalovaného s tým, že úver mal byť alebo bol formálne poskytnutý osobe Q. K., ktorý ani nespĺňal podmienky pre jeho poskytnutie preto, že na základe dohody medzi pôvodne spoluobvinenými osobami malo dôjsť k tomu, že reálne a v konečnom dôsledku bude úver poskytnutý obžalovanému L. R.K. a nie Q. K., ako žiadateľovi o úvery a preto, že úver mal byť alebo bol poskytnutý na základe nepravdivých údajov, ktoré boli pre priznanie úveru rozhodujúce, čím došlo k pokusu uviesť alebo k uvedeniu do omylu poškodené strany, ktoré ani pri všeobecnej obvyklej opatrnosti nemohli rozoznať pravdivosť alebo nepravdivosť údajov v predloženom doklade - potvrdenie o výplate dôchodkových dávok a oznámenie o výplate dôchodku, ktoré boli opatrené aj odtlačkom pečiatky Sociálnej poisťovne a podpisom a v predloženom doklade - potvrdenie o výplate dôchodku, ktoré bolo tiež opatrené pečiatkou pošty Markušovce, čo si logicky vyžadovalo oveľa sofistikovanejší postup než „obyčajné“ predloženie žiadosti o úver v príslušnej banke a ktorého bol podľa konajúceho súdu schopný len obžalovaný L. R., a nie niektorá z ďalších pôvodne spoluobvinených osôb, vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného ako aj na svedeckú výpoveď J.. V. Q. zo dňa 11.04.2016, v ktorej uvádzal, že on i Q. K. obžalovanému pre príslub práce a vyhotovenie pracovných zmlúv predložili svoje občianske preukazy a že obžalovaný si na základe údajov z týchto dokladov „vybavil“ pôžičku i na jeho meno a je teda dôvodne a oprávnené sa domnievať, že obžalovaný konal obdobným spôsobom i k Q. K., keďže mal k dispozícií jeho údaje z občianskeho preukazu - dátum narodenia, rodné číslo i adresu bydliska, ktoré boli uvedené v príslušných dokladoch predložených Q. K. v Sberbank Slovensko, a.s. i v spoločnosti Pohotovosť, s.r.o.

Obžalovaný bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, pri 4 odsúdeniach sa na obžalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený, naposledy bol obžalovaný odsúdený na základe rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 5T 98/2010 zo dňa 12.06.2012, právoplatného dňom 12.06.2012 v bodoch 1 až 12 pre pokračujúci zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona a v bodoch 13 a 14 pre pokračujúci prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, sčasti v spolupáchatel'stve podľa § 20 Trestného zákona, za ktorý mu bol podľa zásad uvedených v § 41 ods. 3 Trestného zákona uložený za skutky v bodoch 1 až 12 spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, s výkonom v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti vykonávať súkromne podnikateľskú činnosť spojenú s predajom, kúpou alebo sprostredkovaním kúpy a predaja bytov vo výmere 7 rokov a za skutky v bodoch 13 až 14 súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s výkonom v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorých bol podmienene prepustený dňa 26.11.2012 na skúšobnú dobu v trvaní do 26.11.2015, pričom bol zároveň zrušený výrok o vine z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4T 102/2008 zo dňa 25.08.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8To 94/2010 zo dňa 14.02.2011 a výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 3T 244/2010 zo dňa 20.03.2012. Z miesta trvalého bydliska je obžalovaný hodnotený len všeobecne, v evidencii priestupkov má viacero záznamov prevažne za priestupky na úseku dopravy. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného vzal súd do úvahy všeobecné i individuálne zásady platné pre ukládanie trestov, prihliadol nato, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, že vytvorí podmienky na jeho

výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne nato, aby uložený trest iných odradil od páchania trestných činov a aby vyjadril aj jeho morálne odsúdenie spoločnosťou. Súd súčasne prihliadol aj na ustanovenie § 38 ods. 2 a ods. 5 Trestného zákona, so zistením príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, ďalej na spôsob spáchania činu, jeho následky, formu zavinenia, pohnútku obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy a tak dospel k záveru, že u obžalovaného L. R. sa účel trestu dosiahne uložením trestu odňatia slobody na hranici zvýšenej trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, pretože obžalovaného odsudzoval za opätovné spáchanie zločinu a to vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov, s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, keďže pred spáchaním trestného činu už bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Súd nedospel k názoru, aby sa u obžalovaného dosiahol účel trestu a jeho náprava uložením iného druhu trestu, či inej výmery trestu odňatia slobody, pretože vyššie uložený trest odňatia slobody zodpovedá tak konkrétnym okolnostiam prípadu - po zhodnotení závažnosti činu, povahy a rozsahu spôsobeného následku, odstupu času od spáchania skutku do vyhlásenia predmetného odsudzujúceho rozsudku, ako i samotnej osobe obžalovaného L. R., ktorý i napriek predchádzajúcim odsúdeniam pokračuje v páchaní závažnej majetkovej trestnej činnosti, o čom svedčí aj lustrácia v GP a obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry v Kežmarku podaná na Okresný súd v Kežmarku dňa 27.03.2017, pod sp. zn. 6T 48/2017 pre rovnaký trestný čin kvalifikovaný ako zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona vo forme účasti podľa § 21 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, ktorý mal byť obžalovaným spáchaný v podstate rovnakým spôsobom a s ďalšími spoluobžalovanými osobami a obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves, podaná na Okresný súd Spišská Nová Ves, sp. zn. 5T 47/2016 dňa 25.04.2016 pre rovnaký trestný čin kvalifikovaný ako zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, spáchaný tiež v podstate rovnakým spôsobom a ďalšou spoluobžalovanou osobou, ktoré aj keď doposiaľ právoplatne rozhodnuté neboli jednoznačne nasvedčujú tomu, že obžalovaný ako špeciálne recidivujúca osoba k trestným činom podvodu a úverovému podvodu je len veľmi ťažko, ak vôbec napravitelnou osobou, keďže k jeho prevýchove a náprave nevedli ani predchádzajúce trestné stíhania a odsúdenia.

Konajúci súd o nároku poškodenej spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598 nerozhodoval a odkázal ju s nárokom na náhradu škody na civilný proces v zmysle § 288 ods. 1 Trestného poriadku.

v bode I.

- začal konanie, ktoré bezprostredne smerovalo k tomu, aby spoločným konaním vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a na splácanie úveru a tak mu spôsobil väčšiu škodu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

v bode II.

- spoločným konaním vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a na splácanie úveru a tak mu spôsobil malú škodu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.